

THORSTEN GUSTAFSSON BEFORDRAD TILL HÄRLIGHETEN

Jag har känt Thorsten i mer än 70 år. Han var min ledare när jag var solvarg och vargunge. Vi var scoutkamrater och musikantkamrater och han var en god vän till mig.

Thorsten föddes 28 maj 1922 och dog 7 januari 2011.

Växte upp i Tranås och kom i kontakt med Frälsningsarmén genom scoutarbetet.

År 1936 invigdes han till frälsningssoldat och blev hornmusikant när han var bara 14 år.

Han var under flera år vice musikmästare i Tranås Hornmusikkår.

Utbildade sig till snickare, men bytte yrke och blev körsnär, var lärare i körsnärskolan i Tranås.

Gift med Wera Gustafsson sedan 1953.

Var en av musikkårens främsta solister som jag tänker berätta om.

Musikaliskt begåvad och intresserad och ivrig att förkovra sig att spela horn och kornetten blev hans kära instrument – och solokornett blev hans stämma.

Trettondagshelgen 1944 gjorde musikkåren en resa till bl.a. Göteborg och framträdde i Göteborgs konserthus, som var resans höjdpunkt med en publik på 1100 personer, citerar här Göteborgs Posten:

"Kvällen blev en framgång för den rödrockade kåren med de silverglänsande instrumenten... och i "Tucker" fick kårens solist, den 22-årige solisten, kornettisten Thorsten Gustafsson, tillfälle att visa sin virtuosmässiga förmåga. Han smattrade, rullade och smekte tonerna ur sitt instrument på ett sätt, som satte publiken i extas. Applåderna ville aldrig sluta"

Thorsten var aktiv i musikkåren i mer än 70 år. Han var plikttrogen och saknades sällan vid övningar och möten och deltog i alla musikkårens utlandsresor bl.a. till USA 1954 då han var affischnamn på reklamen och solist vid varje tillfälle.

1992 gjorde musikkåren en resa till FA-kongressen i Zürich i Schweiz, samma år som Thorsten fyllde 70 år. På hans födelsedag 22 maj bodde Thorsten i samma hus som hedersgästen vid kongressen, en kommandör. Thorsten blev uppvaktad på morgonen av värdfolket med blommor. Sedan gjorde han och jag en promenad i omgivningen. Vi bodde tillsammans.

Plötsligt kom Zürichs musikkår och marscherade fram till hotellet till musik. "Det är Dig de uppvaktar", sa jag till "Totte", som var hans smeknamn. Thorsten fick blombuketten för andra gången. Kanske musiken var ägnad till kongressgästen. Vid konserten på eftermiddagen hyllades han för tredje gången med samma blommor. Denna händelse har Thorsten berättat många gånger, senast vid musikkårens julfest 15 december, som var sista tillfället vi var tillsammans.

En sorglig svårighet var när han drabbades av diabetes, som gjorde att synen försämrades, så att han tyvärr måste sluta som aktiv musikanter men kontakten med musikkamraterna har uppehållits vid sammanträffanden vid övningar och möten.

Kornettsolot "Tucker" med en melodi av Fredrik Booth-Tucker till text av William Booth (FA-sångboken 436) är temat i det kornettsolo som Thorsten spelat otaliga gånger och glatt många människor med. Jag vill citera något av texten som är en bön och som lyder "O Gud du klara rena låga, sänd din eld! Sänd din eld. Sänd Din eld."

Liksom Thorsten har proklamerat detta i sitt kornettsolo får vi fortsätta att bedja härom.

Utdrag ur Minnestal av Rune Rylander, Januari 2011

© Frälsningsarméns Arkiv